

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser>Sådan fuldbyrdes en dom Sådan fuldbyrdes en dom

Irland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Der findes ingen præcis definition af tvangsfuldbyrdelse i Irland. I praksis betyder det, at der træffes foranstaltninger for at fuldbyrde en dom eller kendelse. Denne fuldbyrdelsesforanstaltning godkendes normalt af retten, inden den iværksættes.

I det følgende beskrives de mere almindeligt forekommende metoder til fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område i Irland:

Udlæg

Dette vil sige, at skyldners aktiver beslaglægges. Retten afsiger en kendelse efter begæring fra kreditor om, at County Registrar (justitssekretæren, eller dommeren ved Sheriff Court, hvis det er i Dublin eller Kork) skal beslaglægge aktiver til en værdi, der svarer til den gæld, der er fastslået ved dom (inkl. eventuelle sagsomkostninger). Disse aktiver kan så sælges med henblik på at få indfriet gælden.

Registrering

En dom kan gøres offentlig tilgængelig ved, at den registreres i High Court's domsregister. Registret indeholder alle domme, uanset om de er afsagt af District Court eller High Court, som kreditor har ønsket at få registreret. Skyldners navn og adresse samt indholdet af dommen offentliggøres i en række aviser og kommercielle publikationer som f.eks. Stubbs Gazette. Desuden registrerer kreditinstitutter oplysningerne, og en gæld, der er fastslået ved dom, men som ikke er indfriet, kan få indflydelse på skyldners adgang til finansiering.

Dom om prioritetserklæring

En kreditor kan afgive en beediget erklæring, og efter den relevante domstols godkendelse af dommen kan denne blive registreret over for skyldners aktiver. Provenuet fra salget af aktiverne skal under hensyntagen til andre prioriteter bruges til indfrielse af gælden, før der kan ske udbetaling til skyldner. Et andet muligt skridt er at indgive begæring om en udlægskendelse og en kendelse om salg af aktiverne.

Afdragskendelse/fængslingskendelse

Der kan indgives begæring til District Court om en kendelse om betaling af gæld i form af afdrag i henhold til

[Enforcement of Court Orders Acts af 1926 og 2009](#). Under hensyntagen til skyldners midler vil en dommer afgøre, hvor store afdrag der skal betales. En fængslingskendelse kan kun gøres gældende over for fysiske og ikke over for juridiske personer, dvs. virksomheder. Manglende overholdelse af en afdragskendelse kan føre til en begæring om en fængslingskendelse. Dette betyder, at skyldner kan fængsles, hvis denne har råd til at betale, men nægter at gøre det.

Udlæg i løn

En kreditor kan indgive begæring om en kendelse, hvorefter der sker direkte fradrag i skyldners løn. Dermed sker der betaling direkte fra skyldners arbejdsgiver til kreditor.

Kendelse om udlæg i fordringer hos tredjemand

Hvis en kreditor er bekendt med, at skyldner har et tilgodehavende hos en tredjemand, kan kreditor indgive begæring til retten om at afsige en kendelse om, at tredjemand skal betale et givet beløb direkte til kreditor. Afsigelse af en sådan kendelse er underlagt rettens skøn.

Bobestyrer for rimeligt udlæg

Med denne foranstaltning udpeger retten en bobestyrer for f.eks. provenuet fra salget af et af skyldners aktiver med henblik på indfrielse af gælden.

Udpegelse af en bobestyrer er underlagt rettens skøn.

Det er vigtigt at bemærke, at metoderne til at få fuldbyrdet en dom bestemmes af kreditor og de juridiske rådgivere. [Domstolstjenesten](#) foreslår ikke selv en bestemt fremgangsmåde. Denne liste er ikke udtømmende, men beskriver blot de mest anvendte fremgangsmåder.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

I forbindelse med en national dom kan det være nødvendigt at indhente godkendelse fra den domstol, der har afsagt dommen, for at få den fuldbyrdet (jf. ovenfor). I visse tilfælde såsom udlæg og registrering af en dom kræves der ikke en begæring til retten; begæringen kan i stedet indgives til det relevante dommerkontor.

Hvis der er tale om domme fra andre EU-lande, er den kompetente domstol High Court. I forbindelse med periodiske underholdsbidrag, der godkendes som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument i andre EU-jurisdiktioner, er District Court den kompetente domstol.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Både retslige og visse udenretslige afgørelser kan fuldbyrdes. Ud over rettens kendelser indgår heri også summariske pådømmelser, der indføres af justitssekretæren ved High Court eller justitssekretæren ved Circuit Court.

Oftest skal der indhentes tilladelse fra den domstol, der har afsagt dommen, før den kan fuldbyrdes. I visse tilfælde, f.eks. ved udlæg og registrering af en dom, kræves der ikke en begæring til retten. Her kan tilladelsen gives af det relevante dommerkontor.

For domme fra andre retskredse, der skal fuldbyrdes efter EU's forordninger, er den kompetente domstol High Court (eller i forbindelse med periodiske underholdsbidrag, der godkendes som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, District Court). De funktioner, der skal udøves i henhold til forordning (EF) nr. 44/2001 (erstattes af forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse på retsforlig, som er godkendt eller indgået efter 10. januar 2015) er blevet tillagt præsidenten for High Court, og der kan for åbne døre indgives begæring om en erklæring om, at en dom kan fuldbyrdes i Irland, hvorefter der kan afsiges en fuldbyrdelseskendelse.

En dom, der klassificeres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument efter forordning (EF) 805/2004, anerkendes og har samme virkning som en dom afsagt af High Court og fuldbyrdes derefter. Den kompetente domstol i forbindelse med fuldbyrdelse af kendelser om periodiske underholdsbidrag, der godkendes som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, er District Court. De nationale forskrifter for denne proces findes i S. I. 274 I 2011.

Ved en dom, der afsiges på baggrund af et uanfægtet krav, som skal fuldbyrdes i en anden EU-retskreds, har den domstol, der har afsagt dommen, kompetence i forbindelse med begæring om fuldbyrdelse efter forordning 805/2004 om europæiske tvangsfuldbyrdelsesdokumenter.

Normalt rettes begæringen om en dom til retten (eller dommerkontoret) af en advokat, men der er ikke krav om, at kreditor repræsenteres af en advokat. Alle begæring skal indgives af en lokal advokat og kan ikke indsendes pr. brev. Visse begæring til dommerkontorer, f.eks. begæring om fuldbyrdelse og

bekræftelse af en dom med henblik på en dom om prioritetserklæring, kan indsendes pr. post. Det er muligt at få rådgivning om den relevante praksis og procedure ved henvendelse til High Court's domsafdeling på HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

De afgifter (gebyrer), som domstolstjenesten pålægger, er minimale, og kan findes under [Fees Orders](#) på [domstolstjenestens](#) websted. Eventuelle advokatsalærer er en sag mellem kreditorerne og deres advokater. Retten kan bestemme, at kreditor helt eller delvist skal have godtgjort sine udgifter i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren.

3.2 De vigtigste betingelser

§ 15 i [Enforcement of Court Orders Act af 1926](#) (som ændret ved § 1, stk. 2, i [Courts Act af 1986](#)) bestemmer, at hvis der er tale om skyldig gæld i henhold til en kendelse eller dom afsagt af District Court, kan kreditor indgive begæring til denne om at indstævne skyldner, så en dommer kan vurdere dennes midler. Der skal indgives begæring om en fuldbyrdelseskendelse senest seks år efter udstedelsen af kendelsen eller dommen. Kreditor skal fremlægge beviser for den oprindelige gæld, og skyldner skal udfylde en formueerklæring. I § 16 i loven af 1926 som senere ændret ved § 9 i loven af 1986 gives der mulighed for bevisførelse og krydsforhør af skyldner og kreditor. Et tvangsfuldbyrdelsesdokument kan være i kraft i tolv år efter afgivelsen af den oprindelige kendelse eller dom.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan gøres udlæg i alle typer aktiver, bortset fra letfordærlige varer eller varer, som skyldneren har i kommission.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Hvis en part i en sag ikke efterkommer rettens kendelse, kan den pågældende straffes for foragt for retten. Retten kan idømme den pågældende bøde eller fængselsstraf, indtil forholdet er bragt i orden. Der er derfor ikke nogen grænse for, hvor længe en person kan holdes fængslet. Dette gælder også for en tredjemand, der overtræder bestemmelserne i en kendelse.

Det er vigtigt at bemærke, at selv om en skyldner, jf. § 20 i [Enforcement of Court Orders Act af 1926](#), fængsles for ikke at have efterkommet en afdragskendelse, betyder dette ikke, at gælden dermed betragtes som helt eller delvist betalt, og kreditor fratages dermed heller ikke andre retsmidler til at få gælden indfriet.

Banker og andre finansieringsinstitutter har samme forpligtelser som andre parter, for så vidt angår overholdelse af kendelser. Hvis der foreligger omstændigheder, som ikke direkte er omfattet af en kendelse, bør der tages hensyn til lovgivning og regler om personoplysninger, som et sådant institut måtte være i besiddelse af (f.eks. [Data Protection Act af 1988](#)).

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Af visse kendelser fremgår det, hvilken frist den pågældende part har til at opfylde betingelserne i kendelsen, men dette er ikke altid tilfældet. En dom har gyldighed i tolv år, selv om nogle tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger er tidsbegrænsede som fastsat i retsreglerne eller lovgivningen. Som eksempel herpå kan nævnes en tvangsfuldbyrdelseskendelse fra High Court, som gælder i ét år, fra den er afsagt. Efter dette tidspunkt skal der afsiges en ny tvangsfuldbyrdelseskendelse.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Normalt vil man ikke appellere en tvangsfuldbyrdelsesforanstaltning, som er godkendt af dommerkontoret, men derimod den dom eller kendelse, som ligger til grund for foranstaltningen. En part kan indgive begæring til appelretten om at omstøde dommen eller kendelsen. Der gælder følgende frister for indgivelse af en appel:

District Court til Circuit Court: 14 dage fra dommen eller kendelsen

Circuit Court til High Court: 10 dage fra datoen for kendelsen

Master's Court til High Court: 6 dage fra sikring af kendelsen eller, hvis denne er afsagt ex parte, fra forkyndelsen af den, eller, hvis den afvises, fra datoen for en sådan afvisning (én måned fra forkyndelse af kendelsen ved fuldbyrdelse af en udenlandsk dom, jf. forordning 44/2001)

High Court til Court of Appeal: enten 10 dage eller 28 dage fra sikring af kendelsen, afhængigt af sagens karakter

High Court eller Court of Appeal til Supreme Court: 28 dage fra sikring af kendelsen.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

En dom har gyldighed i 12 år, og der kan ikke anlægges en sag på baggrund af samme dom efter 12 år fra det tidspunkt, den blev eksigibel. Dertil kommer, at visse tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger kan have en tidsbegrænsning, der er fastsat i retsreglerne eller lovgivningen. Som eksempel herpå kan nævnes en tvangsfuldbyrdelseskendelse fra High Court, som gælder i ét år, fra den er afsagt. Efter dette tidspunkt skal der afsiges en ny tvangsfuldbyrdelseskendelse. Et andet eksempel er, at domstolens tilladelse er nødvendig for, at High Court kan træffe afgørelse i en sag om udlæg, hvis der er gået over seks år siden afsigelsen af den eksigible kendelse.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 16/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.